

DWARVISH

D'Welt genuch jo gei, dé keen schéi wéi, wa aus hale Räis schéinen. Rout gewëss gewalteg dee ké, ons Noper zënter mä. Dan jo wait jeitzt, ké ons Hären Kénnt d'Musek, fu all Scholl Minutt Nuechtegall. Vu Hämmel d'Blumme Kolrettchen déi. Ké sin frou Mecht, der geplot Fletschen ké.

Eise d'Land laacht méi fu. Ze Monn d'Meereische nët. Welt alles Freiesch an dat, stët Stad Plett'len rou dé. An Duerf d'Loft nei, hire Stad iw'rem nun wa, jo Halm Noper dan. Ons vu iech derfir.

Mat mä rifft d'Blumme. Vill séngt d'Meereische vun vu. Bei hale Hämmel gewëss un, denkt kille fu och. Main Schuebersonndeg un ass, Feld ruffen d'Gaassen da dan. Et fir dämpfen Hämmelsbrot.

No iwerall derfir Poufank ech, si alles Gaart Plett'len ass, Klarinett Hämmelsbrot Margréitche hie en. Ierd eise päift do den. Do jéngt Hämmel dämpfen rëm, en frou aremt kréien rou. Eisen Hämmel um zwé, ke Heck heescht Keppchen mat.

Jo ons Mamm welle. Dén d'Land Himmel gewalteg si. Um nun Engel d'Vullen, as nei Mecht ménger schnéiwäiss. Da brét virun Friemd sou. Päift beschte d'Vioule as nët. Gét un wait bereet schaddreg, mir da dann Freiesch Milliounen. En eng frou durch Hémecht, mä koum fort d'Liewen wéi, ké Duerf räich hirem hun.

Da zum gréng d'Pied Milliounen, ké der päift prächteg, lait gewalteg Nuechtegall nun mä. Bänk schéi Hemecht hin en, an alle derbei dan. Och Zalot d'Blumme am, da Land riede Wisen rëm. Do Bass bléit déi, et Ierd d'Pan d'Sonn rei, wär d'Pan d'Sonn en. Fir Ronn dann Dauschen op. En sou Säiten rëscht, hier d'Pied ons ze, et déi ma'n Stret.

Dem Well brét fu, do main Schied gei, zwé zënter Hemecht si. Ierd weisen Hemecht jo ons, wéi hu iwerall Blénkeg. Iwerall Keppchen ze gei. Lait Faarwen vun am, Well heescht dem ke, jo wuel Engel beschte gét. Ké sou huet klinzecht. Fu bléit bleiwe erwaacht dén.

Prächteg Keppchen schnéiwäiss vun hu, op zum éiweg d'Loft lossen. Rou brommt schlou si, d'Beem bleiwe ke hie, riede Stret Fuesent blo en. Et dann weisen d'Margréitche wat. Et get Stréi Schied dämpfen, um wéi erem Léift meescht.

Mat mä rifft d'Blumme. Vill séngt d'Meereische vun vu. Bei hale Hämmel gewëss un, denkt kille fu och. Main Schuebersonndeg un ass, Feld ruffen d'Gaassen da dan. Et fir dämpfen Hämmelsbrot.

Déi Hunn Ierd muerges si, et den d'Beem Blummen Milliounen, fort d'Loft sin no. Hir wellen Grénge löschtég wa, eise Hämmebrot hin fu. Dén ménger Friemd Hémecht et, blo ke ruffen d'Musek, hier spilt alles as ass. Iwer Bänk rëscht dé zum. As wat bléit Friemd. Um mir sech jéngt, d'Pan klinzecht Fletschen rei en, wa Hunn méngem iw'rem och.

Rou dé Säiten Fréijor Freiesch, vun Eisen hinnen Hémecht de. An gei deser Scholl, wat dé zielen kommen, ké sinn méngem zum. Si aus eise alle Mecht, hirem blétzen gemaacht en ass. Ze bereet soubal weisen eng, genuch gewalteg am oft, do wuel néierens hun. Heck Bänk muerges da aus, un sech rout grouse dee. Hu gëtt Well Poufank ech, ass hale d'Wéén d'Vullen jo.

D'Welt genuch jo gei, dé keen schéi wéi, wa aus hale Räis schéinen. Rout gewëss gewalteg dee ké, ons Noper zënter mä. Dan jo wait jeitzt, ké ons Hären Kënnt d'Musek, fu all Scholl Minutt Nuechtegall. Vu Hämme d'Blumme Kolrettchen déi. Ké sin frou Mecht, der geplot Fletschen ké.

Eise d'Land laacht méi fu. Ze Monn d'Meereische nët. Welt alles Freiesch an dat, stét Stad Plett'len rou dé. An Duerf d'Loft nei, hire Stad iw'rem nun wa, jo Halm Noper dan. Ons vu iech derfir.

No iwerall derfir Poufank ech, si alles Gaart Plett'len ass, Klarinett Hämmebrot Margréitche hie en. Ierd eise päift do den. Do jéngt Hämme dämpfen rëm, en frou aremt kréien rou. Eisen Hämme um zwé, ke Heck heescht Keppchen mat.

Jo ons Mamm welle. Dén d'Land Himmel gewalteg si. Um nun Engel d'Vullen, as nei Mecht ménger schnéiwäiss. Da brét virun Friemd sou. Päift beschte d'Vioule as nët. Gét un wait bereet schaddreg, mir da dann Freiesch Milliounen. En eng frou durch Hémecht, mä koum fort d'Liewen wéi, ké Duerf räich hirem hun.

Da zum gréng d'Pied Milliounen, ké der päift prächtég, lait gewalteg Nuechtegall nun mä. Bänk schéi Hemecht hin en, an alle derbei dan. Och Zalot d'Blumme am, da Land riede Wisen rëm. Do Bass bléit déi, et Ierd d'Pan d'Sonn rei, wär d'Pan d'Sonn en. Fir Ronn dann Dauschen op. En sou Säiten rëscht, hier d'Pied ons ze, et déi ma'n Stret.

Dem Well brét fu, do main Schied gei, zwé zënter Hemecht si. Ierd weisen Hemecht jo ons, wéi hu iwerall Blénkeg. Iwerall Keppchen ze gei. Lait Faarwen vun am, Well heescht dem ke, jo wuel Engel beschte gét. Ké sou huet klinzecht. Fu bléit bleiwe erwaacht dén.

Prächtég Keppchen schnéiwäiss vun hu, op zum éiweg d'Loft lossen. Rou brommt schlou si, d'Beem bleiwe ke hie, riede Stret Fuesent blo en. Et dann weisen d'Margréitche wat. Et get Stréi Schied dämpfen, um wéi erem Léift meescht.

(Letzebuergesch)

http://generator.lorem-ipsu.m.info/_letzebuergesch